

LICHAAM, ZIEL EN GEEST (6) na de wedergeboorte hjms

Geliefde broeders en zusters, vandaag het laatste Deel 6 van deze studie.

Met enige regelmaat duikt de vraag op hoe het toch kan, dat kinderen Gods die wedergeboren zijn, nog wel eens zondigen. Was hun wedergeboorte dan wel goed? Of,..... kunnen kinderen Gods na hun (overigens goede) wedergeboorte überhaupt nog wel zondigen? Wel, als wij ons eigen geestelijk leven met Christus na onze wedergeboorte eens goed onderzoeken, dan hoeven deze vragen eigenlijk niet gesteld te worden. Want elk kind van God zal beschaamd moeten toegeven, dat hij of zij best nog wel eens zondigt.

We hebben in Deel 4 van deze studie over lichaam, ziel en geest gezien, dat na de wedergeboorte de ziel met al zijn verkeerde bewegingen nog gekruisigd en geheilgd moet worden. Deel 5 ging over de verzoeking, die de wedergeboren mens nog kunnen overkomen. Het alsnog begaan van zonden na de wedergeboorte kan dus zeker niet worden uitgesloten. Omdat sommige kinderen Gods echter tóch met de vraag worstelen, of het wel "normaal" is dat zij na de wedergeboorte nog zondigen en daarover soms in gewetensnood verkeren, wil ik er in dit laatste deel op ingaan.

Tot slot wil ik in deze studie nog de vraag aan de orde wil stellen, wat er met het lichaam, de ziel en de geest ná het overlijden van de mens gebeurt.

Kunnen wij nog zondigen?

Broeders en zusters, in Deel 4 hebben we gezien dat de geest van de mens bij zijn wedergeboorte levend en nieuw wordt (Efez. 2:1,5). Als de mens zich bekeert en wedergeboren wordt, wordt hij weer levend doordat God Zijn Adem van het eeuwige en onverderfelijke Leven, de Heilige Geest, in hem blaast. Door de Heilige Geest (der wedergeboorte) is de mens opnieuw in staat om een relatie met God te onderhouden en Hem lief te hebben. In Rom. 8:15b-16 kunnen we over het wonder van de aanneming tot kinderen Gods dóór de Heilige Geest lezen en de daarop volgende wondervolle overeenstemming tussen de Heilige Geest en de geest van de mens. Rom. 8:15b-16 – ".....; *maar gij hebt ontvangen den Geest der aanneming tot kinderen, door Welken wij roepen: Abba, Vader! Dezelve Geest getuigt met onzen geest, dat wij kinderen Gods zijn*".

De intens opstandige en rebelse ziel van de mens wordt door de bekering en aansluitend de wedergeboorte met God verzoend, zodat de mens nu bereid is om voortaan niet meer tegen God te rebelleren. Br. Wilkin van de Kamp zegt, dat de mens na zijn wedergeboorte innerlijk én met zijn verstand instemt met Gods wet. De macht van de oude, opstandige en zondige natuur van zijn ziel wordt door de wedergeboorte verbroken en sterft (Efez. 4:22-24). Rom. 6:1-12 zegt dan ook, dat door de wedergeboorte de oude mens met zijn zondige natuur samen met Christus sterft. De wedergeborene ontvangt een nieuwe natuur. Dit is een goddelijke natuur (2 Petr. 1:4). Paulus noemt deze natuur ook "de nieuwe mens" (Efez. 4:24).

Maar hoewel de macht van de oude natuur van de ziel werd vernietigd, wordt bij de wedergeboorte de ziel zélf niet vernieuwd, omdat zoals we hebben gezien, de ziel onder andere de identiteit van de mens en zijn onafhankelijke wil kenmerkt (Deel 4). Dit betekent dat er in de kern, dus in de kiem van de ziel nog steeds opstandigheid tegen God en zondigheid is verborgen, hoewel de macht ervan verbroken werd en de oude natuur om te zondigen gestorven is.

Vanwege die diep verborgen opstandige, ongehoorzame karaktereigenschappen moet de ziel in het nieuwe leven als kind van God daarom gereinigd en verlost worden. Zijn geest is na de wedergeboorte beslist gewillig geworden om God te gehoorzamen, maar in de kern is zijn ziel nog zwak (Mark. 13:38). De ontvangen nieuwe, goddelijke natuur moet nog tot

ontwikkeling worden gebracht en tot wasdom komen (2 Petr. 1:4-8; Efez. 4:22-24; 2 Cor. 4:16; Col. 3:5-16).

Br. Wilkin van de Kamp verwoordt het aldus. Door het wonder van het kruis, waardoor wij wedergeboren zijn, is onze oude mens (de oude natuur) die als een slaaf van de zonde verlangde om te zondigen, gestorven. Dit betekent dat de oude slavenmeester, de zonde, er nog wel is, maar dat de slaaf die hem diende (de oude mens) nu is gestorven en buiten zijn bereik is gekomen. De oude meester leeft nog, maar de slaaf is gestorven, zodat de zonde geen macht meer over hem heeft (Rom. 6:6-8,11 en Rom. 5:10). Máár,, alleen in Christus! Alléén als wij steeds in Christus blijven leven! Op zichzelf is de macht van de zonde er dus nog, maar door het nieuwe goddelijke leven van Jezus in ons, is die macht verbroken. We willen niet meer zondigen en zijn nu dood voor de zonde (1 Joh. 3:4-8).

Een van de meest bekende Chinese geloofsmannen, wijlen br. Watchman Nee, zei dat onze natuur door de wedergeboorte verandert. Die nieuwe natuur zondigt niet meer. Als wij nu nog zondigen, gebeurt dat door de zonde die in ons woont. Leest u Rom. 7:13-26. Want zoals we in Deel 5 zagen, zullen de verzoeken van satan en de verleidingen tot zonde ondanks de wedergeboorte tóch op ons af blijven komen (Hebr. 12:4). Daardoor zal de wedergeboren mens in zijn daadwerkelijk handelen naast Gods Wet ook een andere wet ontdekken, namelijk de wet der zonde. Paulus had die wetmatigheid van zonde óók ontdekt.

Rom. 7:14-25 – *“Want wij weten, dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde. Want hetgeen ik doe, dat ken ik niet; want hetgeen ik wil, dat doe ik niet, maar hetgeen ik haat, dat doe ik. En indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo stem ik de wet toe, dat zij goed is. Ik dan doe datzelve nu niet meer, maar de zonde, die in mij woont. Want ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont; want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. Indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo doe ik nu hetzelfde niet meer, maar de zonde, die in mij woont. Zo vind ik dan deze wet in mij; als ik het goede wil doen, dat het kwade mij bijligt. Want ik heb een vermaak in de wet Gods, naar den inwendigen mens; Maar ik zie een andere wet in mijn leden, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt onder de wet der zonde, die in mijn leden is. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? Ik dank God, door Jezus Christus, onzen Heere. “*

Slechts Jezus Christus kan ons vrijmaken van de wet der zonde. Maar als wij buiten Christus zijn en ons niet door de Heilige Geest laten leiden, dan zal die wet der zonde ons weer onder de macht van de zonde brengen en ons handelen gaan bepalen. Dan worden wij opnieuw het slachtoffer van de oude slavenmeester en vervallen wij weer in onze oude, zondige gewoonten. Dan ontbreekt de controle van de Heilige Geest op ons leven en zal onze ziel (met dat “eigen ik” en “grote ego”) en ons vlees (met al zijn zondige begeerten) terugverlangen naar het oude leven vol uitpattingen. Leest u ook Gal. 5:17. Als de wedergeboren mens terugvalt op eigen kracht en eigen wil zal de oude mens zich opnieuw in hem openbaren en zal hij opnieuw aan zijn oude natuur onderworpen worden.

Geliefde broeders en zusters, dit grote gevaar ligt niet alleen bij satan’s verzoeken en verleidingen tot zonde op de loer. Ook door voortdurende onbehaaglijke gevoelens van eenzaamheid, van beproevingen, van lijden, van mislukking, van verdriet, van kwetsing en verzoeken kunnen wij de blik op Jezus verliezen en tot zonde komen. Blijft u daarom ondanks alles en ondanks die onbehagelijke gevoelens blikken op Jezus, Die niet alleen Paulus, maar ook u wil verlossen. Want meestal delven wij het onderspit tegen onbehaaglijke gevoelens van de ziel als onze dagelijkse gemeenschap met Jezus minder wordt. Daarom hebben wij de Heilige Geest zo nodig om op de weg van Jezus Christus te blijven wandelen. Rom. 8:1-2 – *“Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest. Want de wet des*

Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods."

Een leven in heiligmaking met behulp van de Heilige Geest is zó absoluut noodzakelijk, broeders en zusters. Zijn hulp is nodig om het vlees te overwinnen en ons te controleren en te leiden (Rom. 8:14; Gal. 5:16). Als wij in het proces van heiligmaking echter op onszelf blikken, dan zijn wij geheel verloren. Want er is geen goed in ons.

Rom. 7:18 – *"Want ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont; want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet. "*

Maar als wij net als Paulus op Jezus blikken, dan zijn wij totaal gered. Want door onze positie in Christus zijn wij gerechtvaardigd en ziet God Jezus' rechtvaardigheid in ons.

Rom. 7:24-25;8:1 – *"Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods? Ik dank God, door Jezus Christus, onzen Heere. Zo dan, ik zelf dien wel met het gemoed de wet Gods, maar met het vlees de wet der zonde. Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest."*

Ja, als wij op Jezus blikken, dan zullen wij door Zijn Woord en Zijn Geest worden veranderd en deel hebben aan Zijn goddelijke natuur (Hebr. 12:1-2; Jes. 41:10; 2 Petr. 1:4).

Laten we terug keren naar de hamvraag: "Betekent het voorgaande, dat wij in Christus nooit meer zullen zondigen?" Neen, broeders en zusters, wij kunnen nog zondigen, omdat ons oude karakter wel eens opspeelt of doordat wij bezwijken voor een verleiding (zie Deel 5).

Apostel Johannes vermaant om jezelf niet voor de gek te houden. 1 Joh. 1:8-10 – *"Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, zo verleiden wij ons zelve, en de waarheid is in ons niet. Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid. Indien wij zeggen, dat wij niet gezondigd hebben, zo maken wij Hem tot een leugenaar, en Zijn woord is niet in ons."*

Wij kunnen dus nog wel zondigen en we doen het ook, maar,..... wij leven niet meer als slaaf onder de macht der zonde.

Daarom moeten we ook alert zijn en blijven om niet meer te zondigen. Rom. 6:1-2 – *"Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade te meerder worde? Dat zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven?"*

Onze natuur is na de wedergeboorte veranderd. We willen niet meer zondigen. En hoewel Johannes in 1 Joh. 1:8-10 opmerkte, dat wij allen (nog) zonde hebben, schreef hij in het derde hoofdstuk, dat wij (als kinderen Gods) niet meer zondigen als wij in Jezus blijven. 1 Joh. 3:4-9 – *"Een iegelijk, die de zonde doet, die doet ook de ongerechtigheid; want de zonde is de ongerechtigheid. En gij weet, dat Hij geopenbaard is, opdat Hij onze zonden zou wegnemen; en geen zonde is in Hem. Een iegelijk, die in Hem blijft, die zondigt niet; een iegelijk, die zondigt, die heeft Hem niet gezien, en heeft Hem niet gekend. Kinderkens, dat u niemand verleide. Die de rechtvaardigheid doet, die is rechtvaardig, gelijk Hij rechtvaardig is. Die de zonde doet, is uit den duivel; want de duivel zondigt van den beginne. Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou. Een iegelijk, die uit God geboren is, die doet de zonde niet, want Zijn zaad blijft in hem; en hij kan niet zondigen, want hij is uit God geboren. "*

Volgens bijbeluitleggers heeft de Griekse grondtekst het hier over het "voortdurend zondigen" en niet over het eens een keertje per ongeluk in zonde vallen. Met andere woorden, wij hebben geen op het zondigen gerichte natuur meer.

Ik wil het thema of wij nog kunnen zondigen, besluiten met mijn aantekeningen van een uiterst actuele prediking van br. Gerard de Groot. Namelijk, hoe satan in het leven van kinderen Gods vaak te werk gaat en hoe wij er op moeten reageren. Wat zei deze broeder? Satan komt en verleidt ons met een woord. Dat heeft hij van God afgekeken, Die immers schept met het Woord. Maar satan komt altijd met een woord van leugen. Hij is dan ook de vader der leugen (Joh. 8:44). Denkt u maar aan de verleiding van Eva. Satan's woord van leugen gaat ons denken bepalen. Onze gedachten behoren tot het gebied van onze ziel. Vervolgens gaat dit verkeerde denken onze emoties bepalen, die eveneens tot onze ziel behoren. Die verkeerde emoties bepalen daarna onze keuzes, maar het zijn dan verkeerde

keuzes. Die verkeerde keuzes bepalen op hun beurt onze gedragingen, die dus ook verkeerd zijn, welke weer onze gewoontes gaan bepalen. Onze verkeerde gewoontes (ver)vormen uiteindelijk ons karakter (ziel). Ons verkeerd gevormde karakter bepaalt uiteindelijk onze bestemming, het eeuwige leven of de eeuwige dood.

Dus élk probleem in ons leven en élke zonde begint met een woord van leugen.

Omdat alles in de schepping met een woord begint (want God sprak en het was er), dient ons geestelijk herstel of de genezing van een zonde, een ziekte of een probleem óók met een woord te beginnen. Namelijk, met het Woord van God. Zó versloeg Jezus satan (zie Deel 5). Jezus had een intieme relatie met God, Zijn Vader. Daardoor wist Hij wie Hij was, namelijk Gods Zoon. En Hij wist dat Hij aan die identiteit ook Zijn autoriteit kon ontleen. Verlossing, herstel en genezing begint met het in geloof uitspreken (en proclameren) van het Woord van God. Daarna moeten we als God gaan denken en vervolgens als God handelen. Geliefde broeders en zusters, zorg dat u intiem wordt met God, dan zal Hij u laten zien wie u bent (identiteit), waardoor u vanzelf autoriteit krijgt om satan met het Woord te verslaan. Intimiteit leidt tot identiteit en vervolgens tot autoriteit.

Dus naar welk woord willen wij luisteren, broeders en zusters? Naar Gods Woord der Waarheid of naar satan's leugens? Neem uw gedachten en overleggingen des harten gevangen in de Naam van Jezus. Want deze kunnen geweldige vijandige bolwerken gaan vormen (2 Cor. 10:4-5). Onze negatieve gevoelens moeten wij overwinnen. En zelfs voor (de beweegredenen van) onze positieve gevoelens moeten wij soms oppassen. Omdat het nu eenmaal gevoelens (ziel) zijn en dus niet persé uit onze geest afkomstig.

Col. 3:1-15 – “Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechter hand Gods. Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn. Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God. Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid. Doodt dan uw leden, die op de aarde zijn, namelijk hoererij, onreinigheid, schandelijke beweging, kwade begeerlijkheid, en de gierigheid, welke is afgodendienst. Om welke de toorn Gods komt over de kinderen der ongehoorzaamheid; In dewelke ook gij eertijds hebt gewandeld, toen gij in dezelve leefdet. Maar nu legt ook gij dit alles af, namelijk gramschap, toornigheid, kwaadheid, lastering, vuil spreken uit uwen mond. Liegt niet tegen elkander, dewijl gij uitgedaan hebt den ouden mens met zijn werken, En aangedaan hebt den nieuwen mens, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het evenbeeld Desgenen, Die hem geschapen heeft; Waarin niet is Griek en Jood, besnijdenis en voorhuid, barbaar en Scyth, dienstknecht en vrije; maar Christus is alles en in allen. Zo doet dan aan, als uitverkorenen Gods, heiligen en beminden, de innerlijke bewegingen der barmhartigheid, goedertierenheid, ootmoedigheid, zachtmoedigheid, lankmoedigheid; Verdragende elkander, en vergevende de een den anderen, zo iemand tegen iemand enige klacht heeft; gelijkewijs als Christus u vergeven heeft, doet ook gij alzo. En boven dit alles doet aan de liefde, dewelke is de band der volmaaktheid. En de vrede Gods heerse in uw harten, tot welken gij ook geroepen zijt in een lichaam; en weest dankbaar. “

Broeders en zusters, alleen het Woord van God is in staat om te onderscheiden tussen de bewegingen van onze ziel, geest en lichaam en hun samenvoegselen (o.a. zintuigen)
Hebr. 4:12-13 – *“Want het Woord Gods is levend en krachtig, en scherpsnijdender dan enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling der ziel, en des geestes, en der samenvoegselen, en des mergs (NB, het lichaam), en is een oordeler der gedachten en der overleggingen des harten. En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem; maar alle dingen zijn naakt en geopend voor de ogen Desgenen, met Welken wij te doen hebben.”*

De bestemming van lichaam, ziel en geest na het overlijden

Het lichaam

We hebben in Deel 3 gezien, dat het lichaam van de mens na de dood tot stof zal wederkeren. Gen. 3:19 – *“In het zweet uws aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot de aarde wederkeert, dewijl gij daaruit genomen zijt; want gij zijt stof, en gij zult tot stof wederkeren.”*

Maar dat is niet het einde, broeders en zusters! Ondanks het feit dat na het overlijden het lichaam weer stof wordt, zal eens het lichaam van ieder mens, zowel van de bekeerde mensen als van de onbekeerde mensen weer worden opgewekt. Dit zal gebeuren bij de wederopstanding der doden. 1 Cor. 15:22-23a – *“Want gelijk zij allen in Adam sterven, also zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar een iegelijk in zijn orde:”* Hoe dit precies in zijn werk zal gaan, weten we niet, maar God zal een geweldig wonder verrichten. In Ezech. 37 staat een voorproefje beschreven.

Door de zonde van Adam moest ieder mens sterven (Deel 3), maar door het Verlossingswerk van de Tweede Adam, Jezus Christus, zal straks ieder mens uit de dood opstaan. Ja, geliefde broeders en zusters, ieder mens! Hóór met de geestelijke oren van uw hart de woorden van Jezus in Joh. 5:28 – *“Verwondert u daar niet over, want de ure komt, in welke allen, die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen;”*

Ieder mens zal eens uit het graf opstaan. Maar het zal niet voor iedereen even glorieus zijn, want in vers 27 zei Jezus waartoe die Opstanding zal geschieden. Joh. 5:27 – *“En heeft Hem macht gegeven, ook gericht te houden, omdat Hij des mensen Zoon is.”*

Jezus zal Zijn functie als Rechter op Zich nemen. En op die dag zullen dan velen wensen, dat de Wederopstanding aan hen voorbij zou zijn gegaan. Zij zouden liever in hun graven zijn gebleven. Want volgens Jezus zullen er twee verschillende opstandingen met twee verschillende uitkomsten zijn. Joh. 5:29 – *“En zullen uitgaan, die het goede gedaan hebben, tot de opstanding des levens, en die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding der verdoemenis.”*

Ja, broeders en zusters, de Opstanding uit de doden zal zich op twee momenten voltrekken. Allereerst is er de zogenaamde Eerste Opstanding (Openb. 20:4-6), welke in Joh. 5:29 de Opstanding des levens wordt genoemd. Zo'n duizend jaar later is er de Tweede Opstanding (Openb. 20:11-15), welke in Joh. 5:29 de Opstanding der verdoemenis wordt genoemd. Leest u ook 1 Thess. 4:13-17 en 1 Cor. 15:51-57. Zoals we in genoemde bijbelgedeelten lezen, is er een wereld van verschil tussen de eindbestemming van hen die behoren tot de Eerste Opstanding en van hen die opgewekt worden tijdens de Tweede Opstanding.

De lichamen van de gestorven, doch in Christus wedergeboren kinderen Gods die dus het kruis van Jezus hebben aanvaard, zullen worden opgewekt bij de Eerste Opstanding der doden. Zij zullen een volkomen nieuw, onverderfelijk, volmaakt en verheerlijkt opstandingslichaam ontvangen. Een nieuw lichaam dat nu volmaakt geestelijk is georiënteerd en in staat is tot volmaakte en eeuwige gemeenschap met God, vól blijdschap. 1 Cor. 15:44 – *“Een natuurlijk lichaam wordt er gezaaid, een geestelijk lichaam wordt er opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam, en er is een geestelijk lichaam.”* En dat opgestane, nieuwe, geestelijk georiënteerde lichaam van het kind van God zal dan weer worden herenigd met zijn eigen geheiligde ziel en zijn levende geest en zal het eeuwige leven binnengaan. Prijst God!

1 Cor. 15:26 – *“De laatste vijand, die te niet gedaan wordt, is de dood.”*

1 Cor. 15:54 – *“En wanneer dit verderfelijke zal onverderfelijkheid aangedaan hebben, en dit sterfelijke zal onsterfelijkheid aangedaan hebben, alsdan zal het woord geschieden, dat geschreven is: De dood is verslonden tot overwinning. “*

De onbekeerde, ongelovige doden, de mensen die Jezus hebben verworpen, zullen echter worden opgewekt bij de Tweede Opstanding om geoordeeld te worden en vervolgens het

eeuwige verderf in de hel binnen te gaan. Ook hun tot stof vergane lichamen zullen weer leven en worden herenigd met hun opstandige, onreine en God hatende zielen. Hierdoor zullen zij nog steeds zondig en rebellerend tegen God zijn, geestelijk dood en absoluut niet in staat tot gemeenschap met God. Voor hen geldt juist niét, dat de dood tot overwinning is verslonden. Openb. 20:14-15 – *“En de dood en de hel werden geworpen in den poel des vuurs; dit is de tweede dood. En zo iemand niet gevonden werd geschreven in het boek des levens, die werd geworpen in den poel des vuurs.”*

Ik wil nu kort ingaan op de bestemming van ziel en geest na het overlijden.

Ziel en geest

Broeders en zusters, we hebben in deze studie gezien, dat de mens zijn geest rechtstreeks van God ontving, toen Deze in hem blies en hem tot leven wekte (Gen. 2:7). Maar we zagen ook, dat de geest van de mens bij de zondeval stierf en daardoor niet meer tot gemeenschap met God in staat was.

Na de wedergeboorte echter werd de geest van de mensen die Jezus' Offer aannamen weer levend, terwijl hun zondige natuur met Jezus stierf en hun ziel het pad van heiligmaking betrad.

De geest van de mensen die Jezus verwierpen, bleef echter dood en hun ziel opstandig.

Maar wat gebeurt er met de geest van de mens na zijn lichamelijke dood?

Ná de dood van de mens keert de geest weer terug naar boven, naar God (Pred. 3:21; 12:7). Ook zijn ziel treedt de eeuwigheid binnen.

Pred. 3:21 – *“Wie merkt, dat de adem (רוּחַ - “roewach”) van de kinderen der mensen opvaart naar boven, en de adem der beesten nederwaarts vaart in de aarde?”*

Pred. 12:7 – *“En dat het stof wederom tot aarde keert, als het geweest is; en de geest (רוּחַ - “roewach”) weder tot God keert, Die hem gegeven heeft.”*

Het Hebreeuwse woord dat in eerste vers met “adem” is vertaald, maar in het tweede vers met “geest”, is “roewach” (רוּחַ), dat “geest, wind, adem” betekent.

Waarom gaan na het overlijden geest en ziel naar boven, naar God? Omdat God vervolgens hun eeuwige bestemming zal bepalen.

Eerst enkele woorden over de bestemming van de bekeerde, rechtvaardige ziel en geest!

Vóór Christus' Opstanding mochten de rechtvaardigen het paradijs betreden. Dit was een speciaal gebied in de dodenrijk, waar rust en vertroosting heerste (Luk. 16:19-26).

Maar ná Christus' Opstanding is er sprake van een totaal nieuwe situatie.

De dood en het dodenrijk konden Jezus niet vast blijven houden (Hand. 2:24). Wat gebeurde er, toen Hij opstond uit het graf? Hij predikte daar in het dodenrijk het Evangelie en nam de gevangenis gevangen!

1 Petr. 3:18-19 – *“Want Christus heeft ook eens voor de zonden geleden, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen; Die wel is gedood in het vlees, maar levend gemaakt door den Geest; In Denwelken Hij ook, henengegaan zijnde, den geesten, die in de gevangenis zijn, gepredikt heeft.”*

Efez. 4:8-10 – *“Daarom zegt Hij: Als Hij opgevaren is in de hoogte, heeft Hij de gevangenis gevangen genomen, en heeft den mensen gaven gegeven. Nu dit: Hij is opgevaren; wat is het, dan dat Hij ook eerst is nedergedaald in de nederste delen der aarde? Die nedergedaald is, is Dezelfde ook, Die opgevaren is verre boven al de hemelen, opdat Hij alle dingen vervullen zou.”*

De zinsnede “heeft Hij de gevangenis gevangen genomen” is onduidelijk en vraagt wellicht enige toelichting. Want betekent dit nu, dat Jezus een gevangenisgebouw in beslag nam? “Gevangenis” komt van het Griekse *“aichmalosia”*, dat *“krijgsgevangenschap”* betekent.

“Gevangen genomen” is “*aichmalo'teuo*” en betekent “*het krijgsgevangen nemen*”. Jezus nu nam de gevangenis gevangen, cq. Hij nam het krijgsgevangenschap krijgsgevangen. Dit kan niet anders dan betekenen, dat Jezus de (krijgs-)gevangenen in een bepaalde gevangenis onder Zijn hoede nam, namelijk dode zielen. Eerst waren deze gesteld onder de macht van de boze engelen Dood en Dodenrijk (Openb. 20:14), maar nu had Jezus hun macht verbroken en Hij voerde de gestorven rechtvaardigen mee naar de hemel. En voortaan mogen de ziel en geest van gerechtvaardigde, wedergeboren kinderen Gods meteen na hun dood de hemel betreden. Leest u ook Joh. 14:1-3; Hand. 7:55-60; 2 Cor. 5:1-8; Fil. 1:21-24. Daar in de hemel wordt vervolgens de Eerste Opstanding der doden verwacht, waarbij dan geest, ziel en het verheerlijkte opstandingslichaam herenigd worden om vervolgens eeuwig met Christus te leven. Hallelujah!

Maar wat gebeurt er met de onbekeerde ziel en geest?

Ziel en geest van onwedergeboren mensen worden door God in tegenstelling tot de rechtvaardigen naar het gedeelte van het dodenrijk verwezen waar pijn, kwelling en straf aanwezig zijn. Leest u de schriftgedeelten Jes. 14:9-10; 24:22; Luk. 16:19-26; 23:43-46. U dient bij het lezen wel te bedenken, dat in de Statenvertaling (zowel in het Oude als het Nieuwe Testament) het woord “dodenrijk” heel vaak ten onrechte vertaald is met het woord “hel”. Leest u in dit verband ook het schriftgedeelte Ezech. 32:17-32, waar duidelijk staat beschreven, dat elke onbesneden mens (onbekeerd van hart) naar het dodenrijk zal gaan.

Ezech. 32:18-21 – “Mensenkind! weeklaag over de menigte van Egypte, en doe ze nederdalen, (haar en de dochteren der prachtige heidenen) in de onderste plaatsen der aarde, bij degenen, die in den kuil zijn nedergedaald (NB, dit zijn synoniemen voor het dodenrijk). Boven wien zijt gij liefelijk! Daal neder, en leg u bij de onbesnedenen. In het midden der verslagenen van het zwaard zullen zij vallen; zij is aan het zwaard overgegeven; trek haar henen met al haar menigte. De machtigste der helden zullen hem, met zijn helpers, toespreken, uit het midden der hel (NB, dit is het dodenrijk – [Hebr.] sjeool – שְׁאוֹל); zij zijn nedergedaald, de onbesnedenen liggen er, verslagen van het zwaard;”

Het dodenrijk is voor de gestorven, onbesneden onrechtvaardigen geen prettige verblijfplaats. En er is voor hen geen ontsnapping mogelijk. Luk. 16:23-26 – *“En de rijke stierf ook, en werd begraven. En als hij in de hel (NB, in het dodenrijk – [Gr.] hades) zijn ogen ophief, zijnde in de pijn, zag hij Abraham van verre, en Lazarus in zijn schoot. En hij riep en zeide: Vader Abraham, ontferm u mijner, en zend Lazarus, dat hij het uiterste zijns vingers in het water dophe, en verkoele mijn tong; want ik lijde smarten in deze vlam. Maar Abraham zeide: Kind, gedenk, dat gij uw goed ontvangen hebt in uw leven, en Lazarus desgelijks het kwade; en nu wordt hij vertroost, en gij lijdt smarten. En boven dit alles, tussen ons en ulieden is een grote kloof gevestigd, zodat degenen, die van hier tot u willen overgaan, niet zouden kunnen, noch ook die daar zijn, van daar tot ons overkomen.”*

Dáár in het dodenrijk dienen de onrechtvaardigen te wachten op de zogenaamde Tweede Opstanding der doden, waarbij hun geest, ziel en opgestane lichaam weer herenigd zullen worden, zodat de volledige boze, onbekeerde persoonlijkheid van die mens weer is hersteld. Daarna zal die mens het eeuwige oordeel ontvangen. Doch omdat zijn naam niet in het Boek des Levens staat vermeld, zal zijn eindbestemming de hel zijn (Openb. 20:11-15).

Geliefde broeders en zusters, is het niet geweldig dat wij, kinderen Gods, de hel, de poel der vuurs, mogen ontvliden? Niet omdat wij zo geweldig zijn, maar omdat Jezus ons heeft gered en gekocht met Zijn eigen kostbare Bloed. Hij onderging vrijwillig de marteldood aan het kruis en rukte onze verloren zielen uit de klauwen van satan. Nu mogen wij voor altijd met Hem leven in eeuwige blijdschap en heerlijkheid. Totaal onverdiend en alleen door de genade van een oneindig liefdevolle God. God is zo goed. Moge Hij u en mij deze week zegenen. Amen.